

Oponentský posudek magisterské diplomové práce **Tamary Voldřichové**

Téma: **Překlad z hlediska lingvistiky a didaktiky cizího jazyka**

Vedoucí diplomové práce: Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF

Vzhledem k tomu, že posudek na diplomovou práci Tamary Voldřichové z oblasti translatologie, především jazykových a didaktických zřetelů překladu, byl již vypracován, omezím se na zhodnocení změn, které jsem diplomantce doporučil a na kterých se shodla celá komise.

Autorka adekvátněji postihla Jakobsonův přínos teorii překladu, pročistila text stylisticky a interpunkčně a očistila jej od typografických prohřešků: jazykově je nyní text více práv českému jazyku.

Zřetelné nápravy doznala práce Tamary Voldřichové i v analytické části. (Jen několi příkladů: *hráli/hrávali si spolu* místo původního *...byl jeho společníkem při hře/hrách*, s. 34; *nalodil se na loď plující do Venezuely* místo *...nalodil se směrem na Venezuelu...*, s. 34; reformulace věty s vynecháním pomocného *voir*, s. 44). Zároveň ovšem shledáváme, že jiné problematické případy, v nichž se dopustila nejenom poklesku stylistického (krkolonné *dělat šťastným*, s. 22), ale chyby zásadní, totiž naprosté změny smyslu (*získat (si) někoho* místo správného *unést někoho*, s. 22), místo opravy jednoduše vyřadila. Je takové řešení poctivé, a tedy přijatelné? A jakkoli je třeba uznat, že autorka napravila nejflagrantnější pochybení, některá jí unikla. Formulovat charakteristiku translatologie tak, že z ní plyne, že exaktní vědy se nepotýkají s teoretickými a praktickými otázkami a dilematy (s. 8), je tvrzení naprosto neúnosné a vzbouzí rozpaky. K nedůslednostem pak patří výrok, že „cílem překladatelů je ... překládat ... s výsledkem, který by byl srozumitelnější, jednodušší a modernější.“ (s. 30) Byť se tato věta týká převodu participií, je jasné, že ani uvnitř této gramatické

kategorie neplatí obecně. Diplomantka si však očividně problematičnost tohoto jazykového fenoménu neuvědomuje, protože v opačném případě by jí stála alespoň za poznámku pod čarou a za zmínku o případech, kde by vytčený ideál – větší srozumitelnost, jednoduchost a modernost – byl na škodu.

Výsledná bilance tedy vyvolává stále rozpaky, na druhou stranu je však patrné, že diplomantka svá řešení úvažlivěji promyslela, a proto lze práci doporučit k obhajobě.

Praha, 7. ledna 2015

PhDr. Závěš Šuman, Ph.D.